

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Scholia In Primarias Preces Imperatoris

Chokier, Jean de

Coloniae Agrippinae, 1674

XVII. Preces Cæsareæ an sint juris favorabilis, an juris odiosi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62387](#)

Precista
caſuſus
criminoſus
an a-
liar Pre-
ces à Ca-
ſare im-
petrare
per agit:

Verum ē diverso queritur, si Precista fiat inhabilis, vel irregularis, aut caſuſus commisit, quod privationem inducit ipso iure, siveque nominatione sua exciderit, an is postea alias Preses à Caſare impetrare poterit? Pro negativa facit quod si rursum admittatur, ludibrio erit prior privatio, c. commissa de Lectio in 6. Clem. ne in agro, §. caterum, de ſtatu Monach. L. prætor, ff. de Iudic. Nihilominus affirmativa verior eſt, probaturq; argumento a contrario tenetur: nam si quis fuerit adeptus ſecundum beneficium incompatible cum primo, ipſo iure eſt privatus primo, ad quod redire non potest sine nova collatione. Extravag. exērabilis, §. ſtatuimus, de præb. ergo a contrario ſenſu cum novo collatione redire poterit, per c. 2. de renunciat. atque ita pari ratione poterit alias novas Preses impetrare, earumque vigore beneficium obtinere.

An Caſar
Precista
contra-
tentis ma-
rimoniū
poſit al-
terum ſuſ.
rogare:

DECIMO QVINTO queritur, si Precista contrahat matrimonium, aut ipſa falia de praesenti, quo caſuſus eius censetur renunciate Precibus, gl. & DD. in c. uno. de cler. coning. in 6. an Caſar poſit huic alterum ſurrogare: Ita vide- tur: quia quamdiu Preses non ſunt ſortita effectum, Jus nominandi Caſari competens non censetur extinctum, per ea quæ ſupra ostendi in glo. verbis quod ſi per te vers. quinto queritur. Ad quid ſi contraxerit matrimonium & non tenuerit? dicendum Precistam non excidere eius Precibus per Reg. non praefata impedimentum quod de iure non ſortitur effectum, de Reg. Iur. in 6. Imo, qui impetravit primam vacaturam, & interim uxorem duxerit, poterit nihilominus ſi tempore vacantis praebenda uxori ſit mortua, primam vacaturam obtinere, verba ſunt Angeli in §. 1. n. 1. inf. Quibus mod. ius pat. potest ſol. In qua- men ego ſubſiſto. Ceterum quod dixi in caſum matrimonii poſſe Caſarem Precistæ alterum ſurrogare: Extende 1. Si Precista ſuis Precibus renunciat, quia poſt eius privilegio in ſuum favorem introducto renunciare, L. ſi quis in conſcribendo, C. de Episcopis & Clericis, cap. ſi diligenter, de foro competenti; id que ſive exprefſe, ſive tacite, quia hoc caſu tantum operatur tacitum, ſicut ex- preſſum, arg. L. cum quid. ff. ſi certum petatur, & ibi lateſtaſ. eoq; caſu alterum, ſurrogabit, per predicta. Tacite autem censetur renunciare, si Precista efficiatur miles: qui enim arma militaria exercet, perdit privilegium Clericorum: quia facit actum contrarium clericatui, Innoc. in cap. 1 in Audiencia, de ſentent. exom. Imo perdit beneficium ſi quod habet, Flami. Paris. de Refig. benef. lib. 1. quatuor. n. 22. & ita in terminis decidit Senatus Sabaudie apud Aut. Fabrum l. deſin. for. tit. 3. deſi. 25. Idemque dicendum de milite coeleſtis militæ: undeſi Precista cucullam monaſticam ſumat, professionemque emittat, cadit ure Pre- cum, Probus tract. iuris Regalium quaſt. 6. poſteſque denuo Caſaralium in eius locum ſorrogare, iuribus dicta.

DECIMO SEXTO queritur, an Caſare Preses ſint iuriſ favorabilis, vel odioſi. Pro affirmativa facit quod pontifex motus fuſt ob favorem, & me- rita

tita Cæfaris; ut enim sciatur an actus sit favorabilis, vel odiosus, inspicie-
dum semper est an agens motus fuerit ob favorem, vel odium; Baldin. L. 1. Col.
10. vers. sed hic quero de effectu, C. de sum. Trinit. Bart. L. Exceptionem, ff. de cond.
indebit. Regulariterque leges, statuta, privilegia, Indulta censemur favorabilia
vel odiosa ex principali intentione concedentium. Bald. conf. 433. Domina lo-
anna, Col. 2. lib. 3. & in l. venia, C. de ius voc. and. Milis in repertorio, verb. Lex
dicitur favorabilis. Denique priuilegia Principum latè sunt interpretanda, L.
ult. ff. de constit. princip. ubi DD. Nominationes autem seu Preces Primariae
sunt ad instar privilegi, Rebuff. ad Concordata, tit. de collatio §. movemus, verbo
declaramus. Verius tamen est Preces has Cælareas esse juris odiosi, & proinde
restringendas; Ratio est, quia recedunt à jure communi; Imperator enim jure
communi jus beneficia conferendi, aut ad ea nominandi jure proprio non
habet, sed ex priuilegio, Selva de benef. omne autem priuilegium contra jus
commune strictè intelligi delbet, & interpretari, c. porrò de privileg. in 6. Card.
Tuscius tom. 6. prædict. concl. 1731. & omnis recessus à jure communi est
odiosus atque restringendus, Abb. in cap. cum dilectus. de consuet. cap. 1. & 2.
de filijs Presbyt. cap. que à jure communi, de Reg. juris in 6. L. quid vero, ff.
de Legibus: Ideoque Rescripta, Privilegia, Gratia Pontificum, in quantum à iure
communi recedunt, juris sunt odiosi, & restringenda, late Fely. c. caus-
sum que, de Rescript. Io. Bapt. Leonellius, de surrept. Rescript. quæst. 3. art 7. Ty-
riq. de Retract. consang. §. 1. glo. 9. nu. 180. & Latissime §. 35. glo. 1. Rebuff in praxi
benef. part. 1. tit. Differentia inter priuilegium & Rescriptum, nu. 23. in si Non ob-
stant in contrarium adducta; Et quidem primum. Licit enim Preces conceleb-
sint in favorem Imperatorum, tamen cum concurrat etiam præiudicium or-
dinariorum, censi debent odiosæ, quia cum in aliqua dispositione concur-
rit favor, & odium, ea debet simpliciter censi odiosa, Io. And. in c. ult. glo.
5. ubi Anchor. dominie. Fr. anc. nu. 6. de supplend. neglig. Prelat. in 6. Bald. L. 1. col. 1.
vers. Item nota quod priuilegium, ff. de constitut. Princip. Milis in repert. verb. lex dici-
tur favorabilis, & vers. priuilegium si in uno. Sed nec secundum obstat: Privile-
gia enim admittunt interpretationem extensivam respectu concedentis, Abb.
in cap. olim. nu. 7. de verb. signif. Iason. & DD. l. beneficium. ff. de constit. Cæfren. L. 2.
C. de in ius voc. ubi etiam DD. Milis in repert. ver. priuilegium Principis contra eum:
Non etiam contra tertium, cui præter iurius communis dispositionem adver-
santur DD. iam citati omnis enim à iure communis recessus est odiosus, & re-
stringendus, §. 1. & 2. ubi DD. de filijs Presbyt. in 6. Abb. d. c. olim., nu. 3. de verb.
signif. late Tiriq. de retract. consang. in pref. st. nu. 67. Confirmatur: quia Cæfa-
ris hac in re potestas est extraordinaria, & id est ad instar Jurisdictionis deman-
datæ odiosa & restringenda, Navar. conf. 3. de off. de leg. glo. in Clem. 2. de off. or-
din. Guitier. ad Pragm. sanctio. titulo de collationibus, §. & quia, glo. verbifor-
mam.

DECI.

DECIMO SEPTIMO queritur, an Cæsar Primarias Preces alicui concessas possit revocare; distingo, aut jus est qua situm Precistæ, & non potest, quia licet Princeps possit revocare sine causa suum privilegium, *Fely. in cap. qua in Ecclesiistarum nu. 55. versic. secundo confirmatur, de constitut. tamen quando Princeps alicui benemerito donat vel concedit (ut facit Precistis) non debet facultas hujusmodi seu donatio auferri sine causa ab ipso, *ext. m. L. Aquilinus, & in L. si pater in s. ff. de donat. Baldus in L. qua ex relationibus 3. nos. Cod. leg. Alex. conf. 10. vissis nu. 1. lib. & conf. 11. lib. 2. Afficit. decif. 128. nu. 10. Carr. iiii. conf. 174. in causa vertente nu. 24. Dec. conf. 286. In causa communictatis col. 3. nu. 7.* Aut jus non est quæsitum Precistæ, sed tantum nomen eius in albo seu Romulo Cætaris descriptum est, & tum haud dubium, quin Cæsar possit revocare. Neque enim per Inscriptionem in Rotulo ius aliquod in re, seu ad rem acquiritur, sed est tantum nuda annotatio ad Principis memoriam, non ex tempore inscriptionis iuris alicuius concessio, ideoque sic inscripti, & nominati expectantes dicuntur, non provisi, *cap. ult. de concess. præb. sed in suspenso herentes* quorum ius non est irrevocabile, sed conditionale, *VVames. conf. 263. nu. 2. & 4. qua de re adhuc supra egi, versic. Terius queritur.**

*Cæsari
per Imper-
ium Pra-
ces conces-
dantur:*

*Quid si
collator
non sit in
cola Ger-
mania &
Beneficia
ant in
Germa-
nia, an il-
la Preci-
bus affi-
cipique?*

b PER SACRVM ROMANVM IMPERIVM) Imperatori Preces tantum conceduntur per Imperium, quia per illud superioritatem habet, non autem in aliis regnis, aut terræ dominiis, Navarrus in Rub. de Iudic. nota 2. nu. 156. ubi reprobat illud Imperatoris Antonini: Ego Dominus mundi, de quo in L. depre-*xatio, 9. ff. adl. Rhod. de iactu. Dubitari interim potest si Collator seu Collatris, utpotè Abbas vel Episcopus, aut Abbatissa non sit incola Germania, seu Imperii & habeat quatuor beneficia in Imperio, ut hic postea statuitur, an gravari precibus possit? Pro affirmativa facit quod S. Pontifex gravet indi-*stinctè Ordinarios habentes collationem quatuor beneficiorum per S. Rom.* Imperium constitutorum, & sic non tam respexit Pontifex domicilium Collatoris, quam locum, ubi beneficia constituta sunt, quod & in Nominatio-*nibus Universitatum obtinere scribit Rebuff. tract. nominat. quest. 15. nu. 56. &* idè, inquit, non euro, ubi sit Collator, dummodo beneficia in regno sita sint, tendant ergo retia sua nominati, id est, nominationes suas etiam extra regnum tamen modò beneficia in regno sita sint. Quo exemplo dici potest, legatum à latere in Germania existentem posse conferre beneficia sita in Ger-*mania etiam si collatores essent in Francia, aut Hispania, non enim attendi-*tur persona Praelati ad quem spectat collatio beneficij, sed locus, ubi situm est beneficium, Mohedanus decif. 3. de prebend. ubi fuit resolutum beneficium con-*sistens extra Franciam cadere sub concordatis Franciæ, quando collator est Abbas unius Monasterij de Francia, Gonzalez ad Reg. VII. Cancell. gloss. 10. nu. 30.* Hinc fit ut si quis impetraverit à Cæsare gratiam expectativam, seu Preces ad collationem Abbatis certi loci, qui ante vacationem alicuius be-*neficii****